

ציון אבוטבול

אלה הם

שלושת הצעירים

שנעצרו כחשודים

ברצח חיים

איפרגן ושריפת

גופתו

משה דינו

אורי מזרחי

מלחמת הרציחות שפרצה בעולם התחתון החיפאי בין סוחרי הסמים וסרסורי הזונות מגיעה לשיאה

סמנים, זונות וחיסול חשבונות

לדברי ידידים, חזר צפונה רק כדי לקנות סחורה בשביל העסקים באילת, ולגבות את רווחיהן של צמד הפרוצות שלו. הוא הצליח לגבות את הכסף רק מ-אניטה הבלונדית, שמע ממנה כי נערתו השנייה, אסתר זגורי, עברה בתקופת הי-עדרו לסרסור אחר.

הידיד הציל

את חייו

איפרגן גילה את עקבותיה של זגורי במהירות — אצל מחמוד אבו-עבאס, סוחר ופורץ בן 25. לאחר ויכוח סוער שוכנע איפרגן כי העלמה לא תחזור לר-שותו, תבע, לחילופין, פיצויי פיטורין על הפסקת העסקתה אצלו, כמקובל, אבו-עבאס הסביר לחיים כי בשאלת הי-פיצויים יש לפנות לראובן וגנר, שהוא בעליה החוקיים של אסתר, בעוד הוא, אבו-עבאס, רק המפעיל שלה. בו במקום סוכם על פגישה, עוד באותו ערב, אצל מרכוס כהן, ברחוב אלנבי 42.

הפגישה התקיימה כמתוכנן, בהשתתפות חיים, אבו-עבאס, וגנר (25) ומשתתף רבי-עי. היא גלשה במהירות לריב סוער, כשהחיים תובע פיצויים, ואילו וגנר תובע, לפי אחת הגירסות, החזרת חוב של חיים ממשחקי קלפים.

מילה פה מילה שם — ווגנר שלף אק-דה, הרביץ לעבר חיים שני כדורים, ו-סיפס את שניהם.

הסיבה לפיסיפוסו, מטווח כליכך קצר: חיים ליברטי, ידידו הטוב של חיים, הסיט את ידו של וגנר, הציל את חייו של איפרגן.

תסיסה

בעולם התחתון

איפרגן וליברטי היו ידידים ותי-קים. כאשר היו עצורים יחד, ביקש איפרגן להעבירו לתא אחד עם ליברטי. כשסירבו למלא את בקשתו, קפץ מקומה שנייה, שבר שתי רגליים. רק אז גילה כי ידו כבר השתחרר.

בעקבות נסיון הרצח, נעצר וגנר, והר-גש נגדו כתב-אישום. העד המרכזי נגדו היה צריך להיות חיים, כמובן.

בחוגי העולם התחתון החיפאי עוררה השאלה תסיסה רבה: לוא היה המודבר בקולגה אחר, היו הכל בטוחים כי הוא לא יעיד לעולם נגד חבר. אבל איפרגן היה בן סורר, שמעשיו בלתי צפויים, זאב בודד שמעולם לא הלך בתלם ונכנע ל-מוסכמות. האם יעיד איפרגן נגד וגנר, ניסו הכל לנחש?

המשטרה עצמה התייחסה בחומרה רבה למעשהו הפזיון של וגנר. חוקרי המרחב ידעו בדיוק על כל פעילויותיו של איפרגן — החל מסחר בסחורות-ימאים מוברחות, עבור למסחר בסמים, וכלה בסירסור שתיים-שלוש פרוצות, במקביל, במשך הי-שנים.

יחד עם זה, לא היו למשטרה כל תל-נות נגד איפרגן. מסיבה זו או אחרת,

שלו. אני מבין מה שקרה. בעולם התחתון, מסתבר, מסוכן להר-גיו חברים: "אנשי העולם התחתון לא מתלוננים במשטרה על נסיון לרצח." המ-ריך האיש וסיפר, "וגם לא מעידים בבית-משפט. כשלא משלמים להם חובות — הם לא פונים להוצאה-לפועל. הם פשוט שולחים את האשם לכרמל.

"שם, על ההר, יש בית-קברות של הי-עולס-התחתון. שם גילו את אילן אש-רוב, לפני כשנה. שם גילו עכשיו את חיים."

חתכו

את האב

מה בדיוק עשה חיים איפרגן, שהצי-דיק את הצעד המישימעתי החמור שי-נקטו נגדו עמיתיו? בקרב חוגי העולם התחתון של חיפה, נחשב חיים תמיד לכוכב בר-מזל. לאחר שהקים לעצמו כמה דוכנים למימכר חפי-ציימאים — שכל אחד מהם יכול לפרנס אדם בכבוד — פתח לאהרונה גם סטיי-קיי באילת. בנוסף, היתה לו גם הכנסה צדדית משתי פרוצות שעבדו למענו. בקי-צור — חיים היה אחד שהולך לו.

חיים (32), יליד מרוקו שעלה ארצה ב-1939, סיפר תמיד כי ערבים חתכו לאביו את אשכיו במרוקו, נהג בעצמו להפגין את עצמאותו וגבריותו במולדת החדשה בכל הנדמנות. הוא לא שיער כי אחיו היהודים ינהגו בו באכזריות נוראה לא פחות.

החילת הפרשה — או סופה, ליתר דיוק — אירעה ב-24 לאפריל. חיים עלה אותו יום לחיפה, לאחר שהות ממושכת באילת.

האיש, ממקורביו של הצעיר שגופתו הי-שרופה נתגלתה בשבוע שעבר במורדות הכרמל, ידע גם להסביר את הסיבה ל-נסיון הרצח — ולרצח: "חיים היה מרגיו אנשים. כל הזמן היה מרגיו את החברים

אני הייתי שם במקום, כשניסו לה-רוג את חיים איפרגן. "זה היה בחצר של הבית שלי, ב-24 באפריל. אותה פעם, לא פגעו בו. אבל אחרי חודש בדיוק, הצליחו."

חיים איפרגן (משמאל) לא השתמש במשך השנים בהן היה פעיל בעולם התחתון, בנשק. בתמונה חיים איפרגן בשעת בילוי, נראה במועדון-ליילה חיפאי, מחזיק סכין בידו בהפגנתיות היתולית, יחד עם שניים מחבריו.

סכין ביד